

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá problematikou osvojování vybraných oblastí pravopisu žáky s odlišným mateřským jazykem. Cílem práce je zmapovat, jaké aktivity či metody může učitel využít pro dosažení co nejvyšší zapamatovatelnosti pravopisných jevů u žáků s odlišným mateřským jazykem s ohledem na jejich učební typy a styly. Vyšší pozornost je věnována metodě práce s obrazovými pomůckami. Diplomová práce se zaměřuje na problematické pravopisné jevy vyučované ve třetím až pátém ročníku základní školy, které jsou pro žáky s odlišným mateřským jazykem obtížně zdůvodnitelné.

Pro dosažení co nejvyšší kvality výzkumu bylo využito několik kvalitativních metod, konkrétně pozorování, testování a polostrukturované rozhovory s žáky i třídními učiteli.

Poznatky uvedené v teoretické části práce tvoří důležité těžiště pro samotné zpracování empirické části. V rámci empirické části jsem zpracovala případovou studii devíti žáků s odlišným mateřským jazykem.

Z výsledků šetření vyplývá, že připravené obrazové pomůcky většině žáků pomohly. Během zpracování příprav jsem brala v potaz všechny učební typy a styly, což se mi osvědčilo. I když na druhou stranu ne vždy se dominance typu či stylu ukázala u žáků jako určující.

Mimo informací získaných sběrem a analýzou dat obsahuje práce také tři vytvořené přípravy. První příprava se zaměřuje na opakování učiva vyjmenovaných slov, druhá na slova s problematikou BĚ/BJE/VĚ/VJE a třetí na slova s předponami S/Z. Součástí práce je i 24 obrazových pomůcek (8 pomůcek na každou ze tří zmíněných problematik), které mohou posloužit jako inspirace nebo přímo pracovní pomůcka při výuce či doučování pravopisných jevů.

KLÍČOVÁ SLOVA

žák s odlišným mateřským jazykem, obrazové pomůcky, učební styly, učební typy, pravopis českého jazyka